

Nová dohoda EU o jihoamerickém dovozu: Chemie a hormony přicházejí na vlně stálé, obávající se diplomat

Popis

V Bruselu již sází nad novou dohodou. Nadšený byrokrat ale nespěchá evropským farmářům. Pro mnohé má být rána do těla. Dohoda o volném obchodu EU se zeměmi Mercosur (Argentina, Bolívie, Brazílie, Paraguay a Uruguay) vypadá na první pohled velmi lákavě. Nový trh pro evropskou chemii a zejména strojírenství. Nebyl by to ale výplod Bruselu, kdyby neměl odvrácenou stranu. Ta jen posiluje dojem, že Komise nedokáže hájit zájmy evropských občanů.

Dohoda má jistě ambiciózní cíl: bezcelný prostor pro 700 milionů spotřebitelů. Z makroekonomického pohledu tento krok dává smysl, z geopolitického pohledu dává logiku upevnit obchodní pozice Evropy v rychle se rozvíjejícím regionu Latinské Ameriky. Obzvláště v době narůstajícího protekcionismu a obchodní války mezi Západem a Ázií.

Hlavní příslib spočívá v odstranění cel, které dnes brání obchodu s průmyslovými výrobky, především autemobily. 35% celního vozu přichází jako silná bariéra chránící domácí výrobce v Brazílii. Odstranění této překážky by znamenalo konkurenceschopnost evropských výrobců, jako je Volkswagen a další, vůči evropským konkurentům. V Jižní Americe by kupující profitovali z levnějších evropských aut.

Ale za jakou cenu? Dohoda umožní masivní dovoz levnějších jihoamerických zemědělských komodit do EU včetně geneticky modifikovaných organismů a hormonů, ošetřiva a antibiotik v potravinách. Země Mercosur disponují obrovskými plochami zemědělské půdy, nízkými náklady na práci, daleko méně ekologickými a výrobními standardy, nestarají se o welfare zvířat, rostlin a hormonů a mnohdy povolené chemie, což jim umožní vyvážet hovězí maso, sýru a kukuřici za ceny, kterým evropským farmářům nemohou konkurovat. Dohoda tak představuje zásadní riziko pro české i evropské zemědělství, v souhrnnosti tvrdě tlačí na výrobní i evropskými regulacemi. Ano, budeme mít možná levnější hovězí maso. Ale za jakou cenu?

Evropská země dále investuje do ely skrytému clu v podobě
 otlumování společné země dále politiky, objemových regulací (vzpomeňme
 na bankrot českého cukrovarnictví) a ekologických nákladů, jež financují
 neobdělávané pole, ale zvyšují výrobní náklady. Kdybychom tyto náklady přá
 vedli na úslu, došli bychom k ekvivalentu oněch cel. Paradoxně EU omezuje
 vlastní země dále produkci ve jménu ochrany životního prostředí, avšak
 zároveň otevírá dveře komoditám, které přicházejí přes oceán z míst,
 kde se s ekologickými standardy příliš neztýká. V Nizozemsku štít vykupuje
 a ruší mláči a masné farmy kvůli snížení emisí metanu, ale na druhé
 straně klidně doveze hově z Brazílie. Pomůže to životnímu prostředí?
 Ne.

Zvýšení poptávky po sýři a hovězí zám nutně povede k dalšímu kácení
 amazonského pralesa. A doveze komody musejí splňovat evropské
 ekologické standardy? Do Hamburku přijede loď se sýřem, ukáží razítko a
 všichni budou spokojeni. Vymahatelnost pravidel a skutečná kontrola je iluze.

Paradoxem je, že zatímco Evropská komise drtí evropské přemysl nesmyslnými
 ekologickými regulacemi, jejichž hlavním symbolem se stal Green Deal, tak region s
 přímým pláče svátka je již oplněn hostejnou. Chceme-li kvalitu,
 potravinovou bezpečnost a soběstačnost, vyrábíme u nás, kde máme
 kontrolu. Česko je soběstačné v produkci obilovin až ze 160 %, epky ze 128
 %, mláka ze 134 %, hovězí ze 120 %. Evropa má úrodnou půdu, kapacity i
 tradici země dále výroby, která je skutečně ještě k přirození. Umě
 me to a je absurdní, že se tímto schopnosti zbavujeme. Nebo chceme mzdy,
 sociální a zdravotní podmínky českých země dále na úrovni Argentiny?

Dohoda EU-Mercosur by mohla být pro Evropu přínávitost, ale pokud nebude
 postavena pouze na vzájemné výhodnosti a přímé fytosanitární kontrole,
 může přinést více škody než užitku až evropským farmářům i
 globálnímu klimatu. Stejně jako volně bezcelní dovoz země dále produkce z
 Ukrajiny. V roce 2023 se z Ukrajiny do EU dovezlo 36,5 mil. tun obilovin, tj. 13,5 % roční
 vlastní produkce EU, a 17,2 mil. tun olejnin, tj. 52 % roční vlastní produkce EU. V
 roce 2023 navíc zřídlně vzrostly náklady, které další dovozy z Ukrajiny, a to cukr o 1
 000 %, vejce o 100 % a drůbežové maso o 50 %.

Vše, co se týká ochrany domácího trhu, je v kompetenci Rady EU, kde
 česko zastupují premiér Fiala a ministři. Souasně česká vláda zatím
 bojuje proti Babišovi a Janděskovi a na české spotřebitele kašle.

Tagy

1. Komentář
2. Lukáš Kaucký
3. Parlamentní listy

Datum vytvoření

09.01.2025